

Dumas regénye: **A királynő nyakéke**
DIANA KARENNA-val

hétfő, kedd a Belvárosban

Milton Sills és Betty Compson megrázó drámája:
Könnyek és komédiák és a Submarine hétfő, kedd a Korzóban

Simóka Sándor, a Bástya válogatott futballistája öngyilkosságot követett el

Félegyházán a reggeli személyvonat elé vetette magát — A kerekek összeroncolták és kettévágták testét — A fragikus sorsu futballista-főpincér holttestét hazahozatják Szegedre

(A Délmagyarország munkatársától.) Megdöbbentő öngyilkosság történt csütörtökön hajnalban a kiskunfélegyházi vasútállomás mellett. Simóka Sándor 32 éves főpincér, az ismert kiváló Bástya-játékos,

a Szeged felé haladó budapesti személyvonat elé vetette magát.

Simóka Sándort a vonat kerekei derékban kettészelték és összeroncolták. Sem a vonatvezető, sem a vonat utasai nem vettek észre semmit a borzalmas öngyilkosságból. A vonat a hajnali szürkületben elrobogott Szeged felé.

Az öngyilkosság híre a délelőtti órákban érkezett Szegedre és percek alatt elterjedt a városban. Mindenütt, de különösen sportkörökben, ahol a legjobban ismerték és becsülték Simóka Sándort, mély megdöbbenést és részvétet keltett. Senki, még legjobb barátai sem tudták határozottan megállapítani, hogy mi készítette arra, hogy így eldobja magát az életet.

A kiskunfélegyházi rendőrségtől Ernszt rendőrkapitány délelőtt 10 órakor jelentette a szegedi rendőrkapitányságnak, hogy a félegyházi felső állomás mellett, a hajnali órákban

egy derékban kettészeli holttestet

találtak. A fiatal, 30—32 évesnek látszó férfi zsebeit átkutatták és az egyik belső zsebében apró cédulát találtak, amelyen ennyi állott:

„Simóka Sándor, Szeged“.

A férfi ruházata, különösen a jellegzetes kis fekete csokornyakkendő arra enged következtetni, hogy a férfi pincér volt. A félegyházi rendőrség megállapította, hogy az öngyilkos a Budapestről Szeged felé jövő személyvonat elé vetette magát.

A szegedi rendőrségen azonnal tudták, hogy a holttest azonos a szegedi Simókéval, akit, mint elűntet, már este óta keresett is a rendőrség. Simóka Sándor felesége ugyanis kedden este megjelent a rendőrségen és bejelentette, hogy férje egy nappal előbb eltávozott hazulról és azóta nyoma veszett. Kérte a rendőrséget, hogy kutassák ki holtétét, mert attól tart, hogy férje öngyilkosságot fog elkövetni. Már napokkal az eltűnése előtt olyan kijelentéseket tett, hogy

öngyilkos lesz,

nem akar tovább élni. A rendőrség megindította Simóka után a nyomozást, de nem sikerült nyomára akadni.

A szerencsétlen Simóka Sándor 1921-ben került Szegedre. Szombathelyről jött — ahol szülei élnek —, főpincére lett előbb az Emkének, majd a Tiszának és tagja a híres, amatőr SZAK bajnokcsapatnak. Rövidesen úgy a kávéházban, mint a pályán megkedvelték a jókedvű, törekvő fiatalembert, aki egyre szebb eredményeket ért el a futballban. Ideköltözése után azonnal

válogatott játékosa

lett a déli kerületnek. Nemsokára országos válogatott lett a belgák ellen. Közben, 1925-ben Olaszországban, az FC Alessandria csapatában játszott. Alig egyévi olaszországi tartózkodása után visszajött Szegedre, ahol azután a professzionista futball szétválasztásakor a Bástyához szerződtek le. Itt játszott hosszú időn keresztül. Nemrégiben azután kikerült az állandó csapatból és azóta mint tartalék szerepelt.

Simóka, mint a Bástya standard tagja, sport-szerű életet élt. Amióta azonban tartalékba került, megváltozott és ez a változás okozta halálát.

Inni kezdett.

Egyre többet és többet éjszakázott. Gyakran lehetett látni a hajnali órákban, amint egyik kávéházból a másikba vándorolt. Szünetedéje mindig jobban és jobban elhatalmasodott rajta. Hiába akarta kivonni magát ebből az életből, sehogysem sikerült neki. Voltak periódusai, amikor úgy látszott, hogy végleg szakít az itallal. Ez azonban csak egy-két napig tartott, aztán

újra visszaesett.

Klubtársainak nem egyszer panaszkodott, hogy nem szereti az életét. A kávéházban azonban ezekben az időkben is hibátlanul látta el föladatait. A vendégek kivétel nélkül szeret-

A szombati közgyűlés jegyzőkönyvben örökíti meg Aigner főispán tevékenységét és nevére 20.000 pengős alapítványt létesít

A kisgyűlés dr. Berecz Jánost és dr. Pap Róbertet kérte fel az üdvözlő beszéd elmondására

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön délben dr. Somogyi Szilveszter polgármester elnökletével összeült a kisgyűlés, hogy letárgyalja a szombatra összehívott rendkívüli közgyűlés napirendjének egyetlen pontját, a jubiláló dr. Aigner Károly főispán ünneplését.

A polgármester javaslatát dr. Tóth Béla terjesztette elő.

A javaslat,

amelyet a kisgyűlés elfogadott, a következő:

„Több, mint tíz év óta emelkedett szellemmel magas látókörrrel, hatalmas közigazgatási és gyakorlati tudással, a népnek nagy szeretetével, színmagyar érzéssel, az önkormányzati jogoknak mindenkor tiszteletben tartásával munkálkodik dr. Aigner Károly főispán.

A közéletben különböző irányban működő, néha ellentétes erőket kiváló tapintattal tudta a legmagasabb cél: a haza és a város szeretetében, ezek szolgálatára egyesíteni. Tíz év alatt nem volt városunk közéletében mozzanat, mely zavarólag hatott volna a törvényhatóság és annak vezetője között kezdettől fogva fennálló szívélyes viszonyra; nem volt pillanat, melyben városunk közönségének éreznie kellett volna a hatalom súlyát, melyet a kormányzó kegy és az ország kormányának bizalma dr. Aigner Károlyra ruházott.

Örömmel kell elismernünk, amit hálásan tapasztalunk, hogy városunknak fejlődését, közügyeinek előbbrevitelét előmozdítani mindig kész volt. Polgártársaink szellemi és anyagi jólétének elősegítésében fáradhatatlanul tevékenykedett; részrehajlatlan igazságszeretetének és bölcs tapintatának sikerült a városi polgárság között a jó egyetértést fentartani és megszilárdítani. Üdvös tevékenységgel városunk társadalmi színvonalának emelésén fáradozott. A kulturális intézmények és egyesületek egész sorozatát keltezte életre és a szellemi tevékenység irányának kijelölésén munkálkodott, miáltal a jövő nemzedék számára hosszú időre megmutatja a haladás útját.

Dr. Aigner Károly főispán közéleti érdemeit abban lehet összefoglalni, hogy hitet ébresztett, képességeket hozott felszínre és állított munkába,

ték az örökké jókedvűnek látszó főpincért, akinek minden vendég számára volt egy mondanása. Egy-két héttel ezelőtt az ivássonvedélye még jobban hatalmába kerítette. Majdnem minden éjjel kimaradt. Barátainak, akik szemére vetették, hogy milyen életet él, azt felelte:

— Nemsokára fogjátok olvasni az újságban, hogy öngyilkos lett Simóka Sándor, — de okát elhatározásának nem adta.

Felesége, akivel harmonikus életet élt, szintén gyakran tett szemrehányást életmódjáért. Ilyenkor mindig azt válaszolta, hogy *ugy sem tart már sokáig*. Mindenki tudta, hogy nagyon elkésztette őt az, hogy már nem futballozhat állandóan.

Simóka Sándor kedden azzal ment el hazulról, hogy öngyilkos lesz. Felesége ezt a fenyegetőzést nem vette komolyan, mert Simóka az utóbbi időben gyakran hangoztatott öngyilkosságot. Ezen az éjszakán több helyen látták. Igen jó kedve volt és semmi jel nem mutatott arra, hogy milyen terveket forgat az agyában. Kedden éjszaka látták utoljára. Ettől kezdve nyomavesztett és csak a félegyházi rendőrség jelentése derített világozottságot ellátására.

Simóka Sándor holttestét felboncolják. A SZAK és a Bástya a holttestet hazahozatja Szegedre és itt temetteti el, ahol annyiszor szerepelt sikeresen a futballpályán.

erélyeket fejlesztett s nemzeti öntudatban összekovácsolta a szegedieket.

Nekünk szegedieknek, mint különös érdemét kell jegyeznünk azt, hogy a főispán ur a nemzeti megújulás emlékművét sok fáradsággal elkészítette s ezáltal nemcsak művészi alkotással gyarapította szülővárosát, hanem az utókor számára megörökítette azt a lényt, hogy Trianon után a nemzeti megújulás Szegedről indult ki. A vallásosság, a hitéletnek, a városnak nagy szolgálatot tett a fogadalmi templom továbbépítése érdekében kifejtett szívós és meggyőző közreműködésével. A tudományosságának, a hazának és a városnak felbecsülhetetlen értéket adott az egyetem idehelyezése és az állandósítása érdekében kifejtett tevékenységével. A szegények támogatására, istápolására, felruházására immár tíz éve működő »Kis rongyos« akciójával, amely ma már mintegy ezer szegény gyermeket ruház fel, az egész város háláját érdemelte ki.

Dr. Aigner Károly főispán ur működésének tízéves fordulóján városunk közönségének meg kell ragadnia az alkalmat ahhoz, hogy a főispán ur iránti tiszteletének és nagyrabecsülésének illő kifejezést adjon, miért is azt javasolja a kisgyűlés a közgyűlésnek, hogy dr. Aigner Károly kiváló közéleti érdemeit, tízéves főispáni tevékenységének elismerését, a közgyűlés jegyzőkönyvben örökítse meg és mondja ki, hogy a város elismerő hálájának kifejezéséül dr. Aigner Károly nevére egy 20.000 pengős alapítványt tesz, annak 6 százalékos kamatát a háztartási költségvetésben évenként előirányozni, azt az alapítványi pénztárnak évenként átadni s az alapítvány évi 1200 pengős kamatjövendelmét szegedi szegény elemi iskolai tanulók felruházására fordítani rendeli.

A kisgyűlés tagjai a polgármester javaslatának előterjesztése és elfogadása után

a közgyűlés külsőségeit

tárgyalták meg. A közgyűlésen a polgármester elnököl és az ülés megnyitása után ötfuvar küldöttséggel hivatja meg dr. Aigner Károly főispánt az ülésre. A főispánt a város hatósága nevében először a polgármester üdvözlöi, majd a főjegyző előterjeszti a kisgyűlés által is elfogadott polgármesteri javaslatot. Ezután a törvényhatósági bizottság nevében dr. Be-